

VÁROSUNK

GYOMAENDRŐD

A keresztény nemzeti gondolat hírnöke

II. évfolyam 8. szám

1995. augusztus

Szent István király tiszteletére

(részlet)

Középkori himnusz a XIV. századból,
Csanád Béla fordítása
az új magyar Népénektárból

*Magyar hazánk, te jó anya,
fiad dicséred ma, őt dalold,
zengjen a himnusz dallama
Hozzád, ki mindig pártfogolt.*

*Ő neked igaz fényt hozott,
hit fényét adta át neked,
istenes törvényt alkotott,
mely üdvösségre élvezet.*

HAJTENYI SANDOR rajza

Hol vagy István király?

A honfoglalás után évszázadnyi idő kellett a végleges honalapítás, államalkotás megvalósulására. A nemzeti szervezete ideje próbaidő volt a végleges megoldásig.

A pusztaszeri események utáni évek sok gonddal, bizonytalansággal, vajdással teltek el. Hol sikeres, hol balsorsos kalandozások, pogányság, a szomszédokkal és más európai népekkel való kapcsolat megteremtése sok veszéllyel és kemény elhatározással állította szembe népünk vezetőit.

Céza fejedelem jó szándékú, de felemás megoldásai után sorsszerűen szükséges volt István zseniális, haladó és határozott négyévtizedes uralkodása. Házassága nyugathoz, koronája a kereszténységhez kötötte az új államot. Belső forrongások tették veszélyessé sorsunkat, s azt még külső támadások is fokozták (Koppány 997, Gyula 1003, Ajtony 1028, II. Konrád 1031). István bölcsessége volt az a fix pont, melyen jóra fordult minden. Európa részévé lettünk.

Rendkívüli segítői voltak a nagy átalakításban, többek között: Gizella királyné, Csanád vezér, Szent Gellért és Asztrik püspökök. Szigorú, de igazságos törvényeit a vármegye rendszer útján tudta érvényesíteni. Így a törzsi

életformában élőkből nemzetet és országot kovácsolt. Legszigorúbb önmagához volt, hogy élete a keresztény uralkodók eszményképét tükrözze.

A negyvenöt vármegye élén álló ispánok a királytól származó központi akarat végrehajtói, adott esetben a nép védelmezői voltak a földesurak hatalmaskodásával szemben.

Fiát, Imrét nagy szeretettel és gonddal nevelte. Intelmei ma is a bölcs gondoskodás ragyogó példái. Törvényeit a tízparancsolat szelleme hatotta át. Ezek ma is helytállóak. Gellért püspökkel igazságos, bölcs uralkodóvá kívánta felkészíteni fiát. A fiatalon, tragikusan elhunyt trónörökös gyógyíthatatlan sebet, pótolhatatlan veszteséget, soha nem enyhülő fájdalmat hozott a királyra.

Bizonyára simább úton folytatódott volna népünk, hazánk sorsa, ha az 1038-ban meghalt királyt felkészített fia követte volna.

A magyarság szívébe zárta, az egyház szentjei közé fogadta a nomád, pogány elődeinket a kereszténységre irányító királyt.

Bár a fehérvári sírokat a török feldúlta, kifosztotta, kalandos úton ránk maradt a szent Jobb, mely hazánk örök sorsát jelképezi.

Népünk évszázadok óta imáiba foglalja Őt, a szentet, az igazságost, a törvényhozót:

*„Ah, hol vagy magyarok
tündöklő csillaga?
Ki voltál valaha
országunk istápjá,
Hol vagy István király?
Tegéd magyar kíván!”*

Márton Gábor